

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 168

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 aprilie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
123.	— Lege privind regimul străinilor în România.....	1-7
176.	— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul străinilor în România.....	7
★		
202.	— Decret privind numirea unui membru al Consiliului Național al Audiovizualului.....	8
203.	— Decret privind revocarea și numirea unor membri ai Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială.....	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind regimul străinilor în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În sensul prezentei legi prin *străin* se înțelege persoana fără cetățenie română.

(2) Dovada cetățeniei străine se face cu pașaportul sau cu alt document de identitate emis de statul al cărui cetățean este străinul. În cazul persoanei fără cetățenie dovada identității și a calității de apatrid se face cu pașaportul sau cu alt document emis de statul în care acesta își are domiciliul.

Art. 2. — (1) În România străinii se bucură de protecția generală a persoanei și a averii, garantată de Constituție

și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Străinii nu pot organiza pe teritoriul României partide politice ori alte organizații sau grupări similare acestora și nici nu pot face parte din acestea, nu pot ocupa funcții și demnități publice, civile sau militare și nu pot iniția, organiza sau participa la manifestații ori întruniri care aduc atingere ordinii publice sau siguranței naționale.

(3) De asemenea, străinii nu pot finanța partide, organizații, grupări sau manifestații ori întruniri dintre cele prevăzute la alin. (2).

Art. 3. — Pe timpul șederii în România străinii sunt obligați să respecte legislația română.

CAPITOLUL II

Intrarea, șederea și ieșirea străinilor

SECȚIUNEA 1

Intrarea străinilor

Art. 4. — Străinii pot intra în România în scop oficial, pentru afaceri, pentru activități de presă, pentru angajare în muncă sau pentru studii, ca turiști, în tranzit ori în alte interese, în condițiile prezentei legi.

Art. 5. — (1) Intrarea străinilor pe teritoriul României se poate face în baza documentelor valabile de trecere a frontierei de stat, care sunt recunoscute sau acceptate de statul român, precum și a vizei române, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a convenit altfel.

(2) Guvernul poate stabili prin hotărâre exceptarea unilaterală a cetățenilor unor state de la obligativitatea vizelor.

(3) Intrarea străinilor pe teritoriul României se poate face prin orice punct de control pentru trecerea frontierei de stat deschis traficului internațional.

(4) Trecerea frontierei de stat române de către străini se poate face și prin alte locuri, în condițiile stabilite prin acorduri și înțelegeri între România și statele vecine.

Art. 6. — (1) Viza română se acordă, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(2) În punctele de control pentru trecerea frontierei de stat viza română se poate acorda, cu titlu de excepție, prin reciprocitate și pe perioade determinate, în condițiile stabilite prin instrucțiuni comune ale Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului de Interne.

(3) Guvernul poate hotărî în mod unilateral desființarea sau obținerea vizei române de către cetățenii unor state în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat.

(4) În funcție de scopul călătoriei viza poate fi: diplomatică, de serviciu, simplă sau de tranzit.

(5) Viza se acordă după cum urmează:

a) viza diplomatică și viza de serviciu: de către Ministerul Afacerilor Externe, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României;

b) viza simplă și viza de tranzit: de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul de Interne.

(6) Viza simplă se acordă pentru afaceri, pentru activități de presă, pentru angajare în muncă sau pentru studii, în scop turistic, vizită ori în alte interese, în condițiile prezentei legi.

(7) Condițiile de acordare a vizelor se stabilesc prin instrucțiuni comune de către Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor Publice.

(8) Sunt exceptați de la obținerea vizei cetățenii statelor cu care România a încheiat înțelegeri de desființare a vizelor.

Art. 7. — (1) Persoanele care au cetățenia mai multor state se încadrează în regimul de vize stabilit pentru

cetățenii statului care a emis pașaportul prezentat la intrarea în țară.

(2) Persoanele care au și cetățenia română vor fi tratate pe teritoriul României în această calitate, dacă o dovedesc cu documente corespunzătoare, chiar dacă au intrat în țară cu pașapoarte eliberate de autoritățile altor state.

Art. 8. — (1) Acordarea vizei pentru angajare în muncă, studii, activități didactice, stagii de documentare, activități în domeniul cultelor, umanitare sau în alte domenii se poate face numai după prezentarea avizului, în scris, după caz, al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, al Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Sănătății și Familiei ori Ministerului Culturii și Cultelor sau al altor ministere ori instituții centrale și locale interesate.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cetățenilor străini exceptați de la obligația obținerii vizei.

Art. 9. — (1) Vizele dau dreptul de ședere pe teritoriul României pentru următoarele perioade:

a) pe perioadele stabilite prin înțelegeri bilaterale cu alte state sau în condiții de reciprocitate, în cazul vizelor diplomatice și de serviciu;

b) până la 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii în țară pe noi perioade de până la 6 luni, în cazul vizelor simple pentru angajare în muncă, afaceri, activități didactice, stagii de documentare, activități în domeniul cultelor sau umanitar, activități de presă ori pentru alte activități care nu contravin legilor române;

c) până la 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii în țară pe noi perioade de până la un an, în cazul vizei simple pentru studii;

d) până la 60 de zile, cu posibilitatea prelungirii în țară pentru o perioadă de încă 60 de zile, în cazul vizei simple pentru turism, vizită ori în alt interes personal;

e) 3 zile de la data intrării în România, în cazul vizei de tranzit.

(2) Soțului și copiilor minori ai străinului, a căror ședere în România se prelungește în condițiile prezentei legi, li se poate prelungi viza de ședere pe perioada corespunzătoare celei acordate soțului, respectiv părintelui. În situația copiilor minori prelungirea vizei de ședere se face numai în baza acordului ambilor soți, autentificat în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Prelungirea duratei de valabilitate a vizelor diplomatice și de serviciu pentru membrii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare se face de Ministerul Afacerilor Externe, în condițiile stabilite prin înțelegeri bilaterale sau pe bază de reciprocitate.

(2) Durata de valabilitate a celorlalte categorii de vize poate fi prelungită succesiv de către organele competente ale Ministerului de Interne, pentru perioade corespunzătoare motivelor care justifică solicitarea, cu condiția ca străinul să facă dovada că are mijloace materiale de întreținere într-un quantum stabilit prin normele metodologice prevăzute la art. 54 alin. (2).

(3) Prelungirea duratei de valabilitate a vizei nu poate depăși termenul de valabilitate a documentului de călătorie.

(4) Viza de tranzit nu se prelungește.

(5) Pe bază de reciprocitate pot fi acordate vize pentru perioade mai mari de un an. Misiunile diplomatice și oficiile consulare române pot acorda vize care să depășească termenul de 30 de zile, în condiții de reciprocitate.

(6) În situații motivate, care împiedică străinul, independent de voința lui, să respecte termenul prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. e), acestuia i se poate acorda viză simplă pentru interes personal, valabilă până la dispariția cauzelor care îl împiedică să părăsească teritoriul României.

Art. 11. — Viza română poate fi refuzată străinului în următoarele cazuri:

a) a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol siguranța națională, ordinea, sănătatea sau morala publică, drepturile și libertățile cetățenilor;

b) a fost expulzat, returnat, i s-a limitat, i s-a întrerupt sau i s-a ridicat dreptul de ședere în România ori a fost declarat indezirabil;

c) nu face dovada că are mijloace de întreținere pe timpul șederii în România;

d) a săvârșit infracțiuni în perioada altor șederi în România ori a încălcat reglementările vamale sau pe cele privind trecerea frontierei de stat;

e) intenționează să tranziteze teritoriul României și nu posedă vizele de intrare ale țării de destinație și ale celorlalte state ale căror teritorii urmează să le mai tranziteze, în cazul în care acestea sunt necesare, ori posedă aceste vize, dar există indicii temeinice că intenționează să rămână pe teritoriul României;

f) suferă de boli care pun în pericol sănătatea publică;

g) a introdus sau a încercat să introducă ilegal în România alți străini;

h) a încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei.

Art. 12. — Intrarea în România poate fi refuzată străinului care posedă viza de intrare atunci când, de la acordarea vizei până la prezentarea pentru intrare, s-a stabilit că se încadrează în unul dintre cazurile prevăzute la art. 11.

Art. 13. — (1) Se interzice aducerea în România de către companiile de transport a străinilor care nu posedă documente valabile de trecere a frontierei de stat sau care nu îndeplinesc condițiile privind viza.

(2) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (1) compania de transport respectivă este obligată să asigure și să suporte transportul străinilor în cauză la locul de îmbarcare sau într-un alt loc pe care străinul îl acceptă și unde este acceptat, precum și cazarea și întreținerea acestuia.

Art. 14. — (1) Străinilor posesori de pașapoarte simple, provenind din unul dintre statele cunoscute cu tendințe de emigrare, li se poate acorda viza de intrare în România în condițiile prezentei legi, dacă prezintă misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale României invitație scrisă din partea unei persoane fizice sau juridice care are, după caz, domiciliul, reședința ori sediul în România, precum și o dovadă de asigurare medicală pentru perioada sejurului.

(2) Invitația autenticată în condițiile legii, înregistrată la organele competente ale Ministerului de Interne, trebuie să conțină angajamentul persoanei care invită de a suporta cheltuielile ocazionate de șederea străinului pe teritoriul României, precum și pe cele impuse de eventuala returnare a acestuia în țara de origine, de plecare sau de destinație, conform prevederilor art. 21.

(3) Invitația va fi însoțită de dovada unei garanții bancare la nivelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(4) Angajamentul persoanei care invită nu este necesar dacă persoana invitată depune în străinătate o garanție bancară, la dispoziția misiunii diplomatice sau a oficiului consular român de la care a solicitat acordarea vizei, care să fie folosită pentru acoperirea cheltuielilor necesare în vederea returnării străinilor în țara de origine, de plecare sau de destinație.

(5) În cazuri motivate, stabilite prin normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, poate fi aprobată acordarea de vize străinilor din categoriile prevăzute la alin. (1), în condițiile prezentei legi, fără să fie necesar ca aceștia să prezinte invitații și dovezi privind constituirea de garanții bancare.

(6) Societățile și companiile de turism române și străine, prin intermediul cărora străinii prevăzuți la alin. (1) intră în țară în scop turistic, au obligația să constituie garanții bancare în România, la dispoziția organelor teritoriale competente ale Ministerului de Interne, iar în străinătate, la dispoziția misiunilor diplomatice sau a oficiilor consulare române, în scopul prevăzut la alin. (2) și (4), la nivelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(7) Pentru restituirea garanțiilor bancare constituite conform alin. (6) este necesar avizul organelor teritoriale competente ale Ministerului de Interne, respectiv al misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române.

SECȚIUNEA a 2-a

Șederea străinilor

Art. 15. — (1) Șederea străinilor pe teritoriul statului român este limitată la durata de valabilitate a vizei acordate sau la perioada prevăzută în înțelegerea de desființare a vizelor, încheiată de România cu statul a cărui cetățenie o au.

(2) În cazul încetării motivului care a stat la baza acordării vizei Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau organul competent al Ministerului de Interne, după caz, poate dispune anularea vizei de ședere.

A. Șederea temporară

Art. 16. — (1) În cazul unei șederi neîntrerupte mai mari de 15 zile persoana fizică sau juridică ce pune la dispoziție unui străin locuință pentru găzduire sau teren pentru instalarea mijloacelor de cazare mobile este obligată să anunțe organul de poliție din localitatea de ședere în termen de 3 zile.

(2) În situația cazării în hoteluri sau în alte spații amenajate în acest scop străinul va îndeplini formalitățile de

luare în evidență la administrația locului respectiv, căreia îi revine obligația ca în termen de 24 de ore să comunice datele necesare organului de poliție din localitatea de sedere.

(3) Persoanele fizice și juridice nu pot găzdui străini care nu posedă documente de călătorie și vize valabile și sunt obligate să anunțe de îndată despre aceasta organul local de poliție.

(4) Străinul care intră în România pentru a-și stabili reședința în vederea desfășurării unora dintre activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. b) are obligația de a se prezenta la organul teritorial competent al Ministerului de Interne, în termen de 15 zile de la data intrării în țară, în vederea luării sale în evidență și a obținerii legitimației de sedere. Aceeași obligație revine și străinului intrat în țară în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (2).

(5) Pentru copiii minori obligația prevăzută la alin. (4) revine părinților acestora.

Art. 17. — Străinii veniți temporar în România sunt obligați să părăsească teritoriul statului român în termenul de valabilitate a vizei sau, după caz, în termenul de sedere prevăzut în înțelegerea de desființare a vizelor, încheiată de România cu statul a cărui cetățenie o au.

Art. 18. — (1) Prelungirea duratei de valabilitate a vizei trebuie solicitată organelor prevăzute la art. 10 cu cel puțin 24 de ore înainte de expirarea acesteia.

(2) Prelungirea duratei de valabilitate a vizei poate fi refuzată pentru motivele prevăzute la art. 11 lit. a)—d) și f)—h), precum și în cazul în care motivele invocate nu corespund scopului declarat al călătoriei și, respectiv, categoriei de viză.

Art. 19. — (1) Ministerul de Interne poate dispune limitarea sau întreruperea dreptului de sedere a străinului care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol siguranța națională, ordinea publică, sănătatea sau morala publică, drepturile și libertățile cetățenilor.

(2) În asemenea cazuri Ministerul de Interne poate declara străinul persoană indezirabilă pentru România pe o perioadă determinată.

(3) Măsura limitării sau întreruperea dreptului de sedere a străinilor în țară poate fi contestată pe calea contenciosului administrativ.

Art. 20. — Străinul căruia i s-a limitat dreptul de sedere este obligat să părăsească teritoriul statului român până la data stabilită, iar cel căruia i s-a întrerupt acest drept sau a fost declarat indezirabil, în cel mult 48 de ore de la data la care această măsură i s-a adus la cunoștință.

Art. 21. — (1) Străinul care nu se conformează prevederilor art. 5 și ale art. 17—20 poate fi returnat în țara de origine sau de plecare ori poate fi trimis în țara de destinație.

(2) Măsura returnării se dispune de Ministerul de Interne, iar organele sale teritoriale aplică în documentul de călătorie viza de ieșire.

(3) Până la îndeplinirea măsurii prevăzute la alin. (2) străinul care nu dispune de un document de călătorie

valabil și de mijloace materiale poate fi cazat în locuri amenajate special în acest scop de Ministerul de Interne.

Art. 22. — (1) Împotriva străinului care a săvârșit o infracțiune poate fi dispusă măsura expulzării, în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul de procedură penală.

(2) Instanța poate dispune ca până la efectuarea expulzării de către organele de poliție, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, străinul să fie cazat sub supraveghere într-un loc special amenajat în acest scop.

(3) Măsura expulzării nu se dispune, iar în cazul în care a fost dispusă nu poate fi executată, dacă:

a) există temeri justificate că viața sau libertatea străinului este pusă în pericol în statul în care urmează să fie expulzat sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante;

b) străinul se află în una dintre situațiile în care legea interzice părăsirea teritoriului statului român.

(4) Interdicția de expulzare durează până la dispariția motivelor pe care a fost întemeiată.

(5) Străinul care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3) lit. b) poate fi expulzat pentru motive de siguranță națională sau de ordine publică numai în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitive, potrivit legii.

(6) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și străinului față de care a fost luată măsura prevăzută la art. 21 alin. (1).

B. Stabilirea domiciliului

Art. 23. — Străinii își pot stabili domiciliul în România în condițiile prezentei legi.

Art. 24. — (1) Stabilirea domiciliului în România se aprobă de Ministerul de Interne.

(2) Cererile pentru stabilirea domiciliului în România se depun în străinătate la misiunile diplomatice ori la oficiile consulare române, iar în țară, la organele teritoriale competente ale Ministerului de Interne.

(3) Condițiile în care se aprobă stabilirea domiciliului străinilor în România se stabilesc prin norme metodologice elaborate în conformitate cu prevederile art. 54 alin. (2).

Art. 25. — (1) Străinul căruia i s-a aprobat stabilirea domiciliului în România este obligat să se prezinte în termen de 5 zile de la comunicarea aprobării la organele teritoriale competente ale Ministerului de Interne în a căror rază teritorială urmează să domicilieze, pentru a i se elibera documentul doveditor.

(2) Pentru străinul aflat în străinătate termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data intrării în țară.

(3) În cazul în care în termen de 6 luni de la data comunicării aprobării străinul nu își stabilește domiciliul în România, aprobarea își pierde valabilitatea.

(4) Străinul cu domiciliul în România poate ieși sau intra în țară fără viză, dacă are asupra sa, la trecerea frontierei de stat române, pașaportul și carnetul de identitate.

(5) Cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea valabilității vizei anuale sau a carnetului de identitate străinul este obligat să se prezinte la organul teritorial competent al Ministerului de Interne în a cărui rază domiciliază, în scopul aplicării vizei anuale ori al eliberării unui nou carnet de identitate.

(6) În cazul în care străinul cu domiciliul în România solicită plecarea definitivă din țară sau se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 19, acestuia i se aplică în pașaport viza de ieșire.

Art. 26. — (1) Pentru motivele arătate la art. 19 străinului cu domiciliul în România i se poate revoca dreptul de ședere pe teritoriul statului român.

(2) Măsura revocării dreptului de ședere se dispune de Ministerul de Interne, în conformitate cu normele metodologice prevăzute la art. 54 alin. (2).

(3) În asemenea cazuri Ministerul de Interne poate declara străinul persoană indezirabilă pentru România pe o perioadă determinată.

Art. 27. — (1) Străinul căruia i s-a revocat dreptul de ședere este obligat să părăsească teritoriul statului român în termen de 60 de zile de la data la care i s-a comunicat această măsură.

(2) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 21.

SECȚIUNEA a 3-a

Îeșirea străinilor

Art. 28. — (1) Străinii pot ieși din România prin punctele de control pentru trecerea frontierei de stat ori prin alte locuri legal stabilite, în baza documentelor de trecere a frontierei.

(2) Persoana care are cetățenia mai multor state este obligată să prezinte la ieșirea din țară pașaportul pe baza căruia i s-a permis intrarea pe teritoriul României.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) persoanele care fac dovada cu documente că au și cetățenia română, chiar dacă au intrat în țară cu un pașaport eliberat de autoritățile unui alt stat.

(4) În cazul în care pașaportul prezentat la intrarea în România a fost pierdut, furat sau distrus, persoana în cauză trebuie să prezinte la ieșirea din țară un nou pașaport sau titlu de călătorie emis de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului care a eliberat pașaportul folosit la intrarea în țară ori, după caz, de către o altă autoritate competentă.

(5) Organul competent din cadrul Ministerului de Interne poate elibera străinilor aflați în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4), al căror stat nu are reprezentanță diplomatică sau consulară în România, un titlu de călătorie pentru întoarcerea în țara de origine sau în țara de plecare.

Art. 29. — (1) Străinului nu i se permite ieșirea din țară în următoarele situații:

a) nu prezintă documente legale de ieșire din țară;

b) este învinuit sau inculpat într-o cauză penală și magistratul dispune instituirea măsurii interdicției părăsirii localității în scopul bune desfășurări a procesului penal, indiferent de faza în care acesta se află;

c) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și are de executat o pedeapsă privativă de libertate;

d) este urmărit pentru creanțe exigibile datorate unor persoane fizice, persoane juridice sau statului, iar executarea acestora nu este garantată; în acest caz măsura se ia la cererea celor interesați, dacă plata creanțelor a fost dispusă prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau dacă există un alt titlu executoriu.

(2) În situațiile prevăzute la lit. b) și c) măsura de a nu permite părăsirea țării va fi luată de organul competent din cadrul Ministerului de Interne numai în baza solicitării scrise a organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau a organelor prevăzute de lege, care au atribuții de punere în executare a pedepsei închisorii.

Art. 30. — Străinul aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 29 poate ieși din țară dacă dovedește organului competent din cadrul Ministerului de Interne, cu documente emise de autoritățile competente, potrivit legii, că:

a) a obținut documente legale de ieșire din țară;

b) s-a dispus neînceperea urmăririi penale, a fost scos de sub urmărire penală ori s-a dispus încetarea urmăririi penale, a fost achitat ori s-a dispus încetarea procesului penal;

c) a executat pedeapsa, a fost grațiat, beneficiază de amnistie sau a fost condamnat cu suspendare condiționată a executării pedepsei prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

d) a executat creanța prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. d).

Art. 31. — Îeșirea din țară a străinului care se află în situația prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. d) poate fi permisă în cazul în care debitorul face dovada la organul competent al Ministerului de Interne, cu documente emise ori confirmate de organele judecătorești competente, că nu există posibilitatea de executare potrivit legii.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții comune

Art. 32. — (1) Dispozițiile legale cu privire la domiciliu și reședință, precum și cele referitoare la actele de identitate, stabilite pentru cetățenii români, se aplică și străinilor, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

(2) La cererea autorităților competente potrivit legii străinii au obligația să se legitimeze și să dea curs invitației oficiale de a se prezenta la sediul acestor autorități.

Art. 33. — (1) Documentele care pot fi eliberate străinilor de către autoritățile române sunt:

a) pașaport, pentru persoanele fără cetățenie, pentru apatrizii cu domiciliul în România; pașaportul pentru persoane fără cetățenie se eliberează cu valabilitate de 2 ani, care poate fi prelungită;

b) titlu de călătorie, pentru persoanele fără cetățenie care nu au domiciliul în România, precum și pentru străinii care nu posedă pașaport național și, din motive obiective, nu pot obține un asemenea document de la reprezentanța diplomatică a țării lor; titlul de călătorie se eliberează cu o valabilitate de până la 30 de zile;

c) legitimație de ședere temporară, pentru străinii a căror ședere în țară depășește 120 de zile; valabilitatea legitimației de ședere temporară este corespunzătoare dreptului de ședere;

d) carnet de identitate, pentru străinii cu domiciliul în România; carnetul de identitate se eliberează cu valabilitate de 5 ani și se vizează anual.

(2) Străinului minor care a împlinit vârsta de 14 ani i se eliberează documente similare cu cele ale reprezentantului său legal. Acesta din urmă este obligat să ceară autorității competente eliberarea documentelor necesare minorului.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) și (2) se eliberează, după caz, în țară de către Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau de către organul central ori teritorial competent al Ministerului de Interne, iar în străinătate, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare române.

Art. 34. — Prelungirea valabilității sau, după caz, eliberarea unui nou act de identitate se solicită cu cel puțin 24 de ore înainte de expirare.

Art. 35. — Străinii minori în vârstă de până la 14 ani se înscriu în actul de identitate al reprezentanților lor legali.

Art. 36. — Documentele prevăzute la art. 33 alin. (1) și (2) se retrag de către organele menționate la art. 33 alin. (3), dacă motivele care au stat la baza eliberării lor au încetat.

Art. 37. — (1) Pierderea, distrugerea sau deteriorarea documentelor prevăzute la art. 33, precum și a documentului național de trecere a frontierei de stat se anunță în termen de maximum 48 de ore, în țară, la organul competent al Ministerului de Interne în a cărui rază teritorială își are reședința sau domiciliul titularul său, după caz, ori la Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, iar în străinătate, la misiunile diplomatice și oficiile consulare române. Furtul acelorasi documente se reclamă de îndată celui mai apropiat organ de poliție.

(2) Documentele de trecere a frontierei de stat, eliberate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare acreditate în România în locul celor pierdute, distruse, deteriorate sau furate, trebuie prezentate, după caz, Direcției relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau organelor competente, centrale ori teritoriale, ale Ministerului de Interne, în vederea aplicării vizelor corespunzătoare.

Art. 38. — Pentru considerente ce interesează apărarea siguranței naționale, a ordinii, sănătății sau a moralei publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor se poate limita deplasarea străinilor ori se poate stabili temporar domiciliul ori reședința acestora în anumite zone sau localități, potrivit legii și normelor metodologice prevăzute la art. 54 alin. (2).

CAPITOLUL III

Angajarea în muncă a străinilor

Art. 39. — Străinii pot fi angajați la agenți economici sau la instituții ale căror activități prezintă importanță pentru apărarea sau siguranța națională, în afară de cazurile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 40. — (1) Străinii pot efectua, în condițiile stabilite de lege, singuri ori în asociere, activități economice, sociale, cultural-sportive, acte de comerț și pot fi angajați de persoane juridice sau fizice române ori străine, cu respectarea acordurilor încheiate de România cu alte state, referitoare la piața forței de muncă.

(2) Angajarea se face pe baza permiselor de muncă eliberate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, potrivit normelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 41. — (1) Străinii aflați în România nu pot desfășura activități contrare scopului pentru care le-au fost acordate vizele.

(2) Este interzisă eliberarea permiselor pentru angajarea în muncă a străinilor care nu au vize corespunzătoare.

(3) Permisul de muncă eliberat cu nerespectarea prevederilor alin. (2), precum și contractul de angajare în muncă, de executare de lucrări ori de prestări de servicii, încheiate în baza acestuia, sunt nule de drept.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 42. — Încălcarea dispozițiilor prevăzute în prezenta lege atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală a persoanelor vinovate.

Art. 43. — (1) Organizarea de către străini, pe teritoriul României, a unui partid politic sau a altei organizații ori grupări dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (2), aderarea unui străin la acestea, precum și inițierea, organizarea și participarea la manifestații sau întruniri care aduc atingere ordinii publice și siguranței naționale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta străinului de a finanța un partid politic, o organizație, grupare sau manifestație ori o întrunire, dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (2).

(3) Sumele de bani, bunurile de orice fel sau alte valori primite cu încălcarea prevederilor art. 2 alin. (3) se confiscă.

Art. 44. — Sustragerea cu rea-credință de la executarea obligațiilor instituite de organele competente de către străinul față de care s-a luat măsura expulzării ori a fost dispusă una dintre măsurile de interzicere a dreptului de a rămâne pe teritoriul țării, de limitare a dreptului de deplasare sau de stabilire temporară a domiciliului ori a reședinței în anumite zone sau localități se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 45. — Angajarea unui străin la un agent economic sau într-o instituție ale căror activități prezintă importanță pentru apărarea sau siguranța națională, cu încălcarea dispozițiilor hotărârii Guvernului adoptate potrivit art. 40, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 46. — (1) Intrarea frauduloasă pe teritoriul țării a străinului declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de ședere în țară se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 47. — (1) Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (4) și (5), art. 25 alin. (1), (2) și (5), art. 32 alin. (2), art. 33 alin. (2), art. 34 și ale art. 37, cu amendă de la 500.000 lei la 1.500.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 17, art. 18 alin. (1), art. 21, art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (2) și (4), art. 39 și ale art. 41, cu amendă de la 3.000.000 lei la 9.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1), cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei.

(2) Sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Art. 48. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către ofițeri și subofițeri din cadrul Ministerului de Interne, iar pentru faptele prevăzute la art. 39 și la art. 41 și de către agenții constatatori ai Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 49. — Din sumele încasate din amenzile aplicate conform art. 47 și 48 un procent de 25% revine Ministerului Interne sau, după caz, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în funcție de apartenența agentului constator.

Art. 50. — Dispozițiile prezentei legi referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 51. — Fondurile necesare pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la limitarea, întreruperea ori revocarea dreptului de ședere, înapoierea sau expulzarea străinilor, cele necesare pentru întreținerea și cazarea străinilor prevăzuți la art. 29, cheltuielile de asistență medicală și de spitalizare, precum și cele pentru construirea, amenajarea, întreținerea și funcționarea locurilor de cazare special amenajate, hrănirea și asigurarea cheltuielilor pentru nevoile de uz personal ale acestora, pentru întreaga perioadă până la înapoierea lor în țara de origine, în țara de plecare sau în

țara de destinație, inclusiv cheltuielile necesare pentru transport, vor fi puse la dispoziție Ministerului de Interne de către Guvernul României.

Art. 52. — Prezenta lege nu se aplică solicitanților de azil, refugiaților și victimelor conflictelor armate, ale căror statut și regim sunt reglementate prin legi speciale.

Art. 53. — (1) Atribuțiile Ministerului de Interne cu privire la străini sunt exercitate prin Direcția generală de evidență informatizată a persoanei, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General al Poliției și organele teritoriale subordonate acestora, cu excepția cazurilor în care legea prevede o altă competență.

(2) Atribuțiile Ministerului Afacerilor Externe cu privire la străini sunt exercitate în străinătate prin misiunile diplomatice și oficiile consulare române, iar în țară, prin Direcția relații consulare.

Art. 54. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 54 alin. (2) care intră în vigoare la data publicării.

(2) Până la intrarea în vigoare a legii Guvernul va emite normele metodologice de aplicare a acesteia.

Art. 55. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în Republica Socialistă România, republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 57 din 18 mai 1972, cu modificările ulterioare, art. 9, art. 28 și cap. III din Decretul-lege nr. 10/1990 privind regimul pașapoartelor și al călătorilor în străinătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 10 ianuarie 1990, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 2 aprilie 2001.
Nr. 123.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T pentru promulgarea Legii privind regimul străinilor în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din
Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul străinilor în
România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al
României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 martie 2001.
Nr. 176.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind numirea unui membru
al Consiliului Național al Audiovizualului

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 25 alin. (1) lit. a) și alin. (6) din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

având în vedere demisia doamnei Antoaneta Tănăsescu-Zahia din calitatea de membru al Consiliului Național al Audiovizualului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data prezentului decret domnul Emanuel Valeriu se numește în calitatea de membru al Consiliului Național al Audiovizualului pentru perioada până la 1 iulie 2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 30 martie 2001.

Nr. 202.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind revocarea și numirea unor membri ai Consiliului
director al Fondului Român de Dezvoltare Socială

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 8 lit. c), ale art. 9 alin. (1) și ale art. 10 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data prezentului decret se revocă din calitatea de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială următorii:

- domnul Radu Dop;
- domnul Radu Filipescu;
- doamna Rodica Coposu.

Art. 2. — Pe data revocării potrivit art. 1 se numesc în calitatea de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pe termen de 4 ani, următorii:

- domnul Beuran Mircea;
- domnul Grigorovschi Mircea;
- domnul Ioanid Virgil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 30 martie 2001.

Nr. 203.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
